

La finestra oberta

SANDRA
CANO



Motxilles plenes de llibres o tecnologia a les aules

No sabem si l'encertem o no, el que està clar, tots i totes coincidim, és que començar el curs escolar és una gran despesa per les famílies: material, llibres, l'iPad... L'iPad es plantejava com una eina de treball, una despesa que es faria una sola vegada, cosa que no és real, doncs es trenquen i sovint esdevenen una despesa imprevisible en l'economia de les famílies.

La idea era que les motxilles no estiguessin tan plenes de llibres, que els infants es familiaritzessin amb les noves tecnologies, i que, a més, aportéssim entre tots l'estalvi del paper i fer des de l'escola un planeta més sostenible.

Però no sembla gens evident que el resultat sigui l'esperat, doncs amb aquesta fórmula tan innovadora que ens plantejava el Ministeri d'Educació, segons el meu parer, són massa les eines que tenen els alumnes per «jugar amb la tecnologia».

A les aules es juga al *candy* i altres jocs, s'interactua amb els amics a través de les xarxes, es fan *musicalis*, vídeos, es penjen fotos. I això es fa durant les hores lectives.

Els pares i mares estem convençuts que s'han intentat totes les fórmules possibles per evitar que tot això passi, però sembla ser que no han donat el fruit esperat.



Hi ha així nois i noies a les aules que si volen distreure's ho tenen ben fàcil, ho tenen a les seves mans.

Segurament els meus nebots no voldran compartir aquest article a les seves xarxes socials, doncs per a ells, com per a molt infants i adolescents l'iPad és *guai*.

A l'aula, si no els agrada l'activitat que estan fent, tiren d'iPad i la classe es fa mes curta, o menys avorrida. Però penso que si és una eina de treball, caldria ensenyar a «jugar a amagar la tecnologia» i poder saber reconèixer que no era una idea tan brillant a segons quines edats i que si es fa una valoració objectiva potser no ha estat un èxit com s'esperava.

No sabem quina és la fórmula correcta, o la manera de fer més adient –perquè em consta que molts professors i professores tenen una batalla oberta en aquest aspecte– però el que sí està clar és que hi ha un debat obert, i que en algun moment caldrà

encarar la problemàtica.

Sempre que escric un article d'opinió en el qual parlo d'un problema intento, des del meu punt de vista, donar una solució, però en el cas de l'iPad, m'és molt difícil de veure quina seria la mes escaient. El que sí veig clar, és que és un problema a les aules i sembla que no es vol debatre.

La despesa en llibres sempre ha estat un problema en l'economia de les famílies, llibres que sovint no es poden tornar a aprofitar, ni s'acostumen a reciclar. Poc es parla de reciclar i de treure un doble profit als llibres. Seria bo seguir l'exemple del model que fa servir el sistema educatiu francès. Les butxaques de les famílies agraeixen que es pugui dotar als alumnes de llibres, reciclats any rere any i així consciencien els alumnes a fer-se responsables dels llibres i del seu bon ús. ≡

Coordinadora del comitè local de Progressistes-SDP d'Encamp